

وضع اجتماع ایران در زمان خسرو اول و هرمن

سلطنت انوشیروان و هرمن - قیام بهرام چوین-

فرار خسرو دوم به روم و بازگشت او بکمال

امپراتور روم - علل شکست بهرام چوین

در شاره پیش گفتیم نهضت مزد کیم با وجود اینکه شکست خود را تکان شدیدی باس اجتماعی و اقتصادی ایران وارد آورد، سدهای طبقاتی را شکست و راه ترقی دهقانان میانه حال را کشود و آنها را در دستگاههای حساس کشوری و لشکری صاحب مقام ساخت. خسرو اول تحت تأثیر این اوضاع مجبور گردید و غرمهای چند بنفع طبقات میانه حال و مالکین بزرگ بعمل آورد و بدنبال این اقدامات از قدرت روحانیون و اشراف و بزرگان و امیران محلی بکاهد و در تقسیمات کشور تجدید نظر کند و قشون را بطور کامل ذیر نظارت و اختیار خود بگیرد و برای اینکه بتواند مظارج سیاه را فراهم سازد در سیستم مالیاتی قبیراتی ایجاد نماید. در آن دوره شوف و وحشتی که در طبقات صاحب نفوذ و فتووال از نهضت مزدک ایجاد شده بود. بخسر و (انوشهیر وان) این امکان را داد که بنوان یک شخصیت بر جسته و مقتدر و مصطفی سیاست ایران هرضاندام کند.

لشکر کشی‌ها و پرورذیهای او سبب افزایش شخصیت و اقتدار او شد. بدنبال این فتوحات که غارت سایر ملل را در برداشت. خسرو اول در داخل کشور بکارهای فرهنگی و ساختمانی برداخت. اسراء را از سایر کشورها بداخل ایران کوچ داد و بdest آنان شهرهایی بنانواد چنانکه فردوسی در اینباره می‌بیند: یکی شارسان کرد در راه روم فرون از دو فرسنگ بالای بوم

ز روم و ز هند آنکه استاد بود وز استاد خوبیش هنر یاد بود

اسیران که از بربر آورده بود ز روم و ز جانی که آزده بود

چو از شهر یکسر پرداختند بگرد اندرش روستا ساختند چنانکه از اشعار بالا کم و بیش بر می‌آید شهرهای آن زمان دارای فرم و شکل دوره قتوالی بوده‌اند یعنی در محلی قصور، کاخهای (نجباء) و بزرگان و اشراف را بنا می‌گردید که در وسط آنها قصر سیور خود را نهی می‌گردید سپس معابد و مؤسسات اداری و لشکری و مالی در نزدیکی محل قرار می‌گرفتند و در محلات دور

افتاده تر شهر، بازار، واقع بود و هر صنفی برای خود محل خاص داشت. بدور شهر حصاری میکشیدند و در کنار آن دور تادور خندق میزدند و دروازه های شهر با طلاع خور شید کشده میشد و هنگام غروب بسته میکردید.

در اطراف و حوالی شهر زمین های مزروعی و باغات و کشتزارها قرار داشتند که همه پاییشتر آنها متعلق به سپیور بوده و اواین زمین ها را در مقابل تمهداتی که از واصال های میگرفت بدانها و گذار میساخت و واصال ها (دهک نان) نیز روستاییان را روی این زمین ها استثمار میکردند و در مقابل موظف بودند هر موقع که سپیور لازم بدانند نفرات با تجهیزات کافی در اختیار او بگذارند و بقشون وی پیووندند. البته از آنچه گفته شد نباید چنین استنباط کرد که تمام شهرهای دوره خسرو اول دارای این فرم و شکل بوده اند زیرا آنطوریکه قبل نیز گفته شد برادر نوشت مزدک تقسیم شدی طبقاتی تا اندازه ای در هم شکست و دهقان میانه حال قادر گردید که از صورت سرفی خارج گردد و در قشون و ادارات دولتی وارد شود و در آنجا صاحب مقام و منصب کردد در صورتیکه قبل از آن تمام این مقامات و مناصب مختص طبقات بالا و موزوونی بود.

چنانکه گفته شد دولت ایران در این دوره قدرت و عظمتی یافت. تصادف آن در روم نیز وضعی نظیر ایران حکم فرماید و میشود این دوره را اینطور خلاصه کرد که در اوائل قرن ششم سیاستمداران بزرگی چون ژوستینین در روم و خسرو اول در ایران که هردو شخصیت های قوی برجسته، و متمایل باستبداد بودند دوره خویش را برای اوضاع و موقعیت تاریخی کاملا تحت الشاعم شخصیت خود قرارداده بودند اما آنطوریکه بعد خواهیم دید این دوره پرعلمطران دیری ناید هوامی از هم کیمی و فروپختگی آن شدند بطوریکه قبل از حمله اهرباب تمام عوامل انهدام رژیم ایران فراهم شده بود. برای اینکه این عوامل را دقیق تر و مشخص تر بیان سازیم ناچار بیم وضع ایران را پس از خسرو اول در زمان سلطنت پرش هرمن و سپس خسرو پریز بطور موجز و مختصر مورد مطالعه قرار دهیم درست نیم قرن پس از جنبش مزدکیان هر زیچهارم (اهور مزد) پس خسرو اول مجبور گردید بنفع قشر مالکین میانه حال قدمهای تازم ای بزداده:

اما او هم با وضع دشوارتری زوپر و شدادر طبقات متعدد و اجتماعی در دوره خسرو اول برای وضع خاص آنروز مجبور بعقب نشینی شدند در زمان هر مزدیرای بازیافتند قدرت از دست رفته و اعمال نفوذ در دوریار و ایجاد قدرت های محلی از نو دست به تشبات و اقدامات ارتباهمی زدن و از همینجا رفتار خشونت آمیز و بی رحمانه هر مزد را نسبت بیزدگان میشود توجیه کرد. مطالعه منابع فراوان تاریخی نشان میدهد که هر مزد با برخی از اشراف و بیزدگان ایران که در کشور دارای نفوذ و اعتبار و امتیاز زیادی بودند پیوسته در از اع بوده و سعی و اغراق داشت که از قدرت و نفوذ آنان بکاهد و برای اینکه در این کشمکش و مبارزه تکیه گاهی داشته باشد بد هفقاتان و مالکین میانه حال امتیازانی داد. با افراد پائین و ساده قشون دفتر

ملاطفت آمیزی پیش کرفت و نسبت باهالی مسیعی سیاست علمجویانه‌ای داشت
چنانکه در تاریخ آمده است:

«منها ازاو خواستند که مسیعیان را آزاد کند و او بایسته زاده بیشنهاد آنارا
ود گرد و گفت: «چنانکه تخت شاهی ما بردو بایه قرار نگیرد و دو بایه دیگر نیز
لازم است. همان حکومت ما استوار نگردد اگر مسیعیان ویروان مذهب دیگر را
برنجا یم و دشمن خود کنیم. دست از آزار آنان بردارید و کارهای نیکو کنید تا
آنها کارهای خوب شمارا دیده بشما بگروند.»

با اینحال بسیاری از مرخین مزدور و جیره خوار طبقات حاکم و ممکن چه
در ایران و چه در پیزانس هرمز را شفചی سفال و خود خواه جاهطلب میدانند.

در تاریخ آشوری گفته شده است که اشراف از هرمز منتظر بودند زیرا او
طوق گردن آنها و تشكیر ساخت طبری میگوید: هرمز حبله کری و بدغوشی را از
مادر ترک خود بارت برده است. اما درین حال اورا شاهی تعمیل کرد و فاتح و بر
جهته میشمارد که بر آنچه اراده میگرددست میبافت.

طبق گفته طبری هرمز معنی داشت نفوذ نجیبا و اشراف را قطع کند او سیزده
هزار و شصدهزار از اشراف و نجیب زادگان و روحانیون ایرانی را عرد و مجازات
کرد. اما درهوض نیز معنی داشت بهرم ساده نزدیک شود و بوضع زندگی و موقعیت
آنان بی برد او بآسان خوش فتار و نسبت به قامات بالاخشن بود.

فتوفن و قتوغليکات مورخین رومی میگويند:

«هرمز قسی القلب و خسیس بود، اشراف را در سیاه چالها مدفون ساخت و
عده دیگر را بقر دجله فرستاد. هرمز عده آبجنتک و لشکر کشی متول میشد تا اشراف
را بکشتن دهد و از قیام و همیان آنان در بیم نباشد»

چنین اظهار نظر مصممانه ای نسبت به هرمز از جای «قطوفليکات» تعجب آور
نیست زیرا این نوشته ها انکاسی از نظر اشراف و نجیباء و قشراهای بالای اجتماع
آن زمان ایران است که از هرمهز صدمه دیده بودند و «قطوفليکات» این نظریات
را از اشراف و بزرگانیکه هرمهز خسرو دوم به پیزانس آمده بودند کسب
گرده است.

با تمام این احوال سیمای حقیقی هرمز را از خلال سطور نوشته های مورخین
رومی و شرقی میشود مشاهده کرد. او بادشاهی است که از پدرا ایرانی و از مادر ترک
میباشد، مردی چالاک، زیرک، مدبیر، آگاه یعلوم هصرخود و بقون و سلوک زمان
کاملا آشناست.

اقدامات مصممانه او در مورد اشراف برای آن بود که وی قصد داشت از زیر
نفوذ و فشاری که بر تمام دستگاه حکومتی وارد میباختند خارج گردد. در میان قشون
لیز همین سیاست و تعقیب میگرد و از اینرو نسبت بسران سپاه خشن و در مقابل
«ضعفاه و فقراء» که در آثار تاریخی بمنزله کانگوری اجتماعی آمده اند، و فتار ملاجم
و ملاطفت آمیزی داشت و با بیمارت دیگر همانطوریکه قبل از اشاره دقت معنی داشت

در میان توده های وسیع ملت برای خود تکیه کاهی بیابد (۱) در زمرة اسامی کسانیکه در دوره هرمز معمکن باعدام شدند نام روحانیون نیز بهش میخورد. و هر مرد بهمین علت که تکیه کاه مطمئنی در میان مخهای اشراف نداشت سعی میکرد آنرا بین مسیحیان بیابد و این سیاست توسعه فرزند او خرس دوم نیز تعقیب شد.

بدین ترتیب هرمز سعی میکرد تادر معاشر گوناکون برای خود تکیه کاهی بیابد اما با این سیاست اشراف و مخهای موافق نبودند لذا هنگامیکه عصیان نظامی بهرام چوین بیش آمد آنها با تمام قوا از آن پشتیبانی کردند.

فردوسي هرمز را شاه مردم میداند که آنچه مربوط بضعاه و نقر است اورا بخود مشغول میدارد و آنرا اولین کار خوبیش میشمارد اور در طول تمام مدت سال از عملی بعمل دیگر میرود، در اطراف واکناف کشور سفر میکند و بدر مردم میرسد بکاره، رسیدگی میکند بر تمام امور نظارت دارد و هیچ چیز از نظر تیز بین او پنهان نمیماند و هیچ جریانی بدون اطلاع اور در کشور رخ نمیدهد.

چنانکه فردوسی درباره هرمز چنین گفته است:

دکر کفت ما تخت نامی کنیم
کرانیاگان دا گرامی کنیم
کنه کردگان دا هراسان کنیم
ستم دیدگان داتن آسان کنیم
همه کار درویش دارد دلـم
نخواهم که اندیشه ذوب کسلم
از آنچه گفته شد بخوبی میشود فهمید که هرمز تا اندازه ای دوش متفرق داشت و در عصر خود انسانی ترقیخواه و بشردوست بود.

اقدامات او فقط در چهتی نبود که قدرت خود را جاشین قدرت و نفوذ اشراف و بزرگان سازد بلکه با اعمال وحشیانه و رفتار ارتجاعی آنان نیز موافق نبود بهمین علت خشم و کین آنها و مزدوران آنها را نسبت بخود برآنگیخت تماام هوامل ارتجاعی از اشراف و تجاه و سران سپاه و مخهای دویران و موبدان و حتی خویشان نزدیک او برعلیه وی در صفت واحدی قرار گرفتند و سرانجام رفتار توهین آمیز او نسبت به بهرام چوین یکی از سرداران نظامی بهانه ای شد تا تمام عوامل ارتجاعی بر ضد او قیام کنند و «ویستاخم» یکی از شوشاوندان هرمز او را بقتل رساند. باکشته شدن هرمز بار دیگر ارتجاع ایران پیروز شد اما آنطور یکه خواهیم دید این پیروزی زود گذر بود. همیان نظامی بهرام چوین نه فقط بر ضد اقدامات شاه صورت گرفت بلکه کودتاگی علیه سلسه ماسانی بود.

زیرا با وجود اینکه خسرو دوم پسر هرمز پس از اینکه بنتخت نشست بلند ترین مقام دولتی را ببهرام وده کرد او پنديزیرفت خواست که خسرو نزد او بیابد و هفو بقوه اهد پس از این واقعه جنگی بین خسرو و بهرام روی داد که منجر بشکست خسرو شد و او بر روم گردید و بهرام وارد تیسخون شد و بنتخت شاهی نشست اما اشراف و بزرگان و سران سپاه که بمنظور باز یا فتن نفوذ وقدرت خود

(۱) نقل از تاریخ: ایران و روم در آستانه قرن ۶-۷ میلادی چاپ شود وی

(۲) اقتباس از تاریخ طبری

و همچنین ایجاد قدرت‌های محلی با بهرام همکاری کرده بودند از این پس وجود او را که مردی محکم و قدرت طلب بود مراحم خویش دیدند و همکاری با خسرو دوم را که مردی عیاش و راحت طلب بود ترجیح دادند از آینه هنگامیکه خسرو از مویس کمک کرفت و باقشون رومی هازم ایران شد بزرگان بهرام کمک موثری نکردند و او شکست خورد و نزد خاقان ترکستان گریخت و خسرو دوباره وارد تیفون شد و بتخت نشد.

بعد از مدتی امیراطور دوم نیز دوچار حادثه‌ای نظیر آنجه برای خسرو دوی واده بود گردید: دو بیزانس نیز یکی از سرداران بنام فوکاس بر ضد مویس قیام کرد و امیراطور روم مجبور گردید برای سرکوبی او از خسرو کمک بگیرد. در این دوره سیاست‌های حکومتی ایران دوم دوره انحطاط خود را طی میکنند سرفهای که خساد و غرضانی وی پایه بودن قدرت جیروتنی شاه و بزرگان ایران را دیده بودند و بخصوص نهضت مردک و سایر یهودیان را آموخته بود که میتواند وضع ستری داشته باشند از این رو دیگر حاضر نبودند بوضع سابق زندگی کنند. بخصوص که مالیاتها و هوارض سنگین از یکطرف کم مردم را میشکست و سوی دیگر رژیم موجود مانع رشد بعدی صفت «تجارت» بود. این هوامی از یکطرف و کشمکش مالکین و فوادلها با افراد لشکری بر سر ایجاد قدرت‌های محلی یکنون آثارش و گیغتکی در سیاست استبدادی ساسانیان فراهم ساخت.

خسرو دوم برای آنکه بتواند سرپوشی روی این تضادها و نارضایتی‌ها بگذراند و امدادهای از این هرج و مرج و بیسان و ادر لشکر کشی‌ها و غارت سایر ملل دید. در این نقشه‌های غارنگرهای بزرگان ایران نیز با او همراهی بودند لذا با کشیدن عصاوه حیات مردم کشور از راه بستن مالیات‌های تازه شوون بزرگی ایجاد شد و برکشودهای همیوار پوش بعل آمد و سرداران ایران تا اسکندریه نیز پیش والدند از این غارنگرهای خزانه‌ها و گنجها برای شاه و اشراف فراهم آمد بطوریکه همه ذنان خسرو دوم را موخرین سه هزار نوشتند و هلاوه بر آنها چندین هزار کنیزک برای سرودن و نواختن جزو حرمسرای او بودند از اینجا میتوان فهمید که مخارج دربار ایران در آن‌مان بجهه میزان بود.

اما اگر این تاخت و تازهای بر هواداد شاه و اشراف و بزرگان افزود و برای مدت قلیلی سرپوش هوامی اتفاقیار متراکم شد و چربانهای بعدی نش ن میداد که ساعت فرو و یغتن این رژیم تزدیک میشد. بزودی لشکر کشی‌های خسرو دوم با ناکامی و شکست مواجه میشد سران سپاه با وبدین میشوند و او از آنها بهراس می‌افتد و عده‌ای را هلاک میسازد و تیجه طفیلی علیه‌ی دوی میدهد اودادستگیر می‌سازند و از سلطنت خلیع کرده و پس از چندی در زندان میکشند.

پس از او اوضاع حکومتی و اجتماعی ایران دوچار آشفتگی بیشتری میگردد و حاکمی و نجباء و نفوذ فوق العاده‌ای بهم میرسانند از دوره خسرو اول (آنوشیروان) تمام هم‌اصفوف این بود که قدرت فوادلها و متنفذین را بکاهد و مرکزیت ایجاد کنند این دوره اشراف و فوادلها باز هم فرست می‌باشد که از موقیت

جواب نامه شما

- ۱ - ماهوری (لکرود) - ۱ - معنی این لغت را میتوانید در کتاب «اصول مقدماتی فلسفه» تألیف «ژرژ بولیتر» بیاید.
- ۲ - نبی توان راه مشخصی را نشان داد اما مطالعه زیاد آنرا نویسنده‌گان بروک بیشک موقوت است.
- ۳ - ارزش هنری دارد ولی باید تحت نظم و قاعده‌ای در آید تا صورت بین‌المللی بیدا گند.
- ۴ - بهترین نویسنده را نبی توان تعیین کرد.
- ۵ - آقای سید کاظم تهامی (کرمانشاه) - مجله در آینده حد اکثر پس ازیک هفته بشهرستانها خواهد رسید.
- ۶ - مجله شما به بنگاه سپهر نرسیده است.
- ۷ - دوستی شما را با اشتیاق فراوان می‌پذیریم، بطور مستقیم با شما مکاتبه خواهد شد.
- ۸ - م. د. د. (دشت) - دوستی شما را با اشتیاق فراوان می‌پذیریم. مقاله در مجله ما چاپ خواهد شد و شما را مورد جمع آوری فولکلور راهنمائی خواهد کرد.
- ۹ - نرجس (کرمان) - ۱ - لغت‌های را که نمیدانید نویسید تا معنی کنیم.
- ۱۰ - علت تقاضت قطعنامه آنستکه کتابه شماره دوم کمی بیشتر از شماره اول بریده شد و این عیب در صحنه دوره مجله رفع خواهد شد.

استفاده کرده و برخلاف میل سلطنت تمنیات کریز از مرکز وايجاد قدرت‌های محلی را بمورد اجزا گذاشت. شاهانی که بعد از خسرو دوم آمدند هیچ‌بلک قادر نشدند بر امور مسلط شوند و در مدت کوتاهی یعنی در هر سه چهارسال دوازده شاهنشاهی یافت و سرانجام حمله اعراب باغت گردید که بنای اجتماعی و حکومتی ایران که از داخل فرسوده و یوسیده شده و عوامل اندام آن فراهم شده بود درهم فروزید و اصول سرواز و وضع خاص طبقاتی ایران که از زمان نهضت مزدک متزلزل شده بود دوچار تزلزل بیشتری گردد.

قشودال‌های فاتح عرب جانشین و یا همنشین قشودال‌های محلی گردند و از آن پس مبارزات ملت ایران ایران و خاصه طبقه دهقان در دوجه انجام گیرد بر ضد اشغالگران هربو قشودال‌ها واستعمارگران داخلی که منافع خود را با منافع فاتحین درهم آمیخته بودند.